

תת"ע 4686/09/12 - מדינת ישראל נגד מוניר דרבאשי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

08 ינואר 2014

תת"ע 4686-09-12 מדינת ישראל נ' דרבאשי

בפני כב' השופט נאיל מהנא
המאשימה
נגד
הנאשם
מוניר דרבאשי
מדינת ישראל

<#2#

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עינת נחמיה

ב"כ הנאשם עו"ד עלא קישאווי

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

החלטתי לזכות הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, קרי: מהירות העולה על המותר.

האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של מהירות מעל המותר.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 18.08.12 סמוך לשעה 06:27, נהג הנאשם ברכב בדרך שאינה עירונית, במהירות של 143 קמ"ש, העולה על המהירות המותרת של 80 קמ"ש הרשומה בתמרור הניצב במקום, וזאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.

תשובת הנאשם לאישום

2. הנאשם כפר במהירות המיוחסת לו, באמינות המכשיר ובמיומנות המפעילה.

3. לנוכח כפירתו של הנאשם, נקבע התיק לשמיעת הראיות בפניי.

הראיות

4. מטעם המאשימה העידה השוטרת רס"ר **אלינור אדרי** (להלן: "**השוטרת**"), אשר הפעילה את מכשיר האכיפה שבאמצעותו נמדד רכבו של הנאשם, מדגם BEE III IL המכונה "מכשיר הדבורה" (להלן: "**המכשיר**"), ואשר ערכה את ההזמנה לדין וכתב האישום (ת/1), ומילאה את זיכרון הדברים להפעלת המכשיר הספציפי (ת/2).

5. מטעם הנאשם העיד **הנאשם בעצמו**.

דין והכרעה

6. משכפר הנאשם באמינות המכשיר ובמיומנות המפעילה, על התביעה להוכיח כי השוטרת, מפעילת המכשיר, הייתה מיומנת ותנאי המקום היו כאלה, שהתוצאה המופיעה על צג המכשיר אכן מבטאת את המהירות שבה נסע הרכב הנבדק (ע"פ 5345/90 **בראונשטיין נ' מדינת ישראל**, פ"ד מו(5) 40).

7. כבר עתה אציין כי במקרה דנן נותר בליבי ספק בנוגע למיומנות המפעילה וביחס למדידה שבוצעה על ידה שמא נפל פגם בהפעלתו הנכונה של המכשיר.

מיומנות המפעילה

8. אכן, לא הוצגה בפניי תעודת מפעיל מוסמך מטעם משטרת ישראל ביחס לשוטרת. אולם, אין בכך בכדי לפגום באופן מהותי בטענה כי השוטרת עברה הליך הסמכה והכשרה מטעם משטרת ישראל. השוטרת העידה בפניי כי בינואר 2010 הוסמכה כדין על ידי משטרת ישראל להפעלת המכשיר ועברה קורס של שבוע בבית ספר לתנועה. דבריה של השוטרת מקובלים עלי ואין סיבה להטיל בהם ספק.

9. בהתאם לעדותה של השוטרת, היא הייתה מפעילה של המכשיר בתדירות של פעמיים בשבוע אולם לטענתה, כבר למעלה משנה היא אינה מפעילה את המכשיר עקב היותה בחופשה.

10. מעדותה בפניי התרשמתי כי השוטרת לא היתה מפעילה מיומנת ומנוסה. המפעילה נשאלה לעניין

צליל "דופלר" אותו מפיק המכשיר בעת תקינות המדידה ומתשובותיה עולה כי היא אינה בקיאה במטרתו של צליל זה. כשוטרת שהפעילה, על פי עדותה, את המכשיר במשך למעלה משנתיים בתדירות של לפחות פעמיים בשבוע (עמ' 2, ש' 27; עמ' 3, ש' 1-3), מצופה שתשלוט היטב בפרטי המכשיר ובצליל מהותי כגון צליל "הדופלר" שבאמצעותו ניתן לקבוע כי המדידה היתה תקינה. במהלך עדותה עיינה השוטרת בחוברת ההפעלה והקריאה מתוכו (עמ' 5, ש' 22-24) אולם לא היה בכך כדי לרענן את זיכרונה כדי לספק תשובה לשאלות שהופנו אליה ביחס לכך.

11. למעלה מכך, גם כאשר נשאלה השוטרת באופן ישיר, האם משמעות הצליל היא שהמדידה היתה תקינה השיבה: "**אני לא יודעת את זה**" (עמ' 6, ש' 10).

12. בנסיבות אלה, מצאתי כי השוטרת, לא היתה שוטרת מיומנת די הצורך לשם הפעלת התקינה של מכשיר הדבורה ודי בכך כדי לפסול את המדידה שבוצעה על ידה.

אמינות המדידה שבוצעה על ידי השוטרת

13. חובתו של השוטר לוודא כי במקביל לרכב הנאשם אשר נמדד לא נוסעים רכבים נוספים, שכן לא ניתן יהיה לדעת במצב כזה איזה מבין הרכבים היה קרוב יותר פיזית מבחינת מרחק למכשיר הדבורה.

14. בעדותה בפניי הסבירה השוטרת כי המדידה עצמה בוצעה על ידה בעת שישבה בתוך הניידת שעמדה בכיוון הנסיעה. לטענתה, כאשר הרכב מגיע מאחור, היא מביטה דרך השמשה האחורית, מזהה אותו ובודקת את מהירות הנסיעה.

15. ברור כי במכשיר הדבורה, על התביעה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי בטווח של 50 מטר לפחות משני צידי הכביש בשעת המדידה לא היתה תנועה של כלי רכב מכל סוג אשר נע בכיוון הנסיעה של הרכב הנמדד. (ראה: ת 5729/08 **מדינת ישראל נ' ציטרון** (פורסם בנבו, 13.09.09).

16. השוטרת סימנה ב-V בזיכרון הדברים (ת/2) כי "**בשדה הראיה היה רכב המטרה בודד בכיוון נסיעתו**". כמו כן, ציינה השוטרת בדו"ח, תחת הכותרת נסיבות המקרה, כי רכב הנאשם הגיע מכיוון מזרח בנתיב השמאלי מתוך 2 נתיבים. השוטרת ציינה כי רכב הנאשם היה "**בודד בכיוון נסיעתו**" (ת/1). השוטרת נשאלה מה היה מצב התנועה בכיוון נסיעת הנאשם והשיבה: "**משדה הראיה שלי הוא היה בודד**" (עמ' 4, ש' 12).

17. תנאי למדידה תקינה ונטולת ספקות תהיה מדידה לגביה יעיד שוטר כאמור, כי במרחק של 50 מטר לפחות מכל צד של הרכב הנמדד לא נסע כלי רכב אחר באותו כיוון נסיעה. בתת"ע 9156-03-11 **מדינת ישראל נ' אמיתי בוחריס** (פורסם בנבו, 10.09.12) הבהיר כב' השופט אלון אופיר, כי לא נדרשת מדידה של מרחק זה ודי בהערכה מקצועית של השוטר כי במרחק המוערך על ידו ככזה סביב הרכב לא נע כלי רכב אחר באותו הכיוון וכי למעשה הרכב הנמדד היה בודד בכיוון תנועתו בטווח של מרחק מוערך זה.

18. השוטרת לא ציינה שלא היו רכבים סביב הרכב הנמדד בשוליים, אולם לטענתה כאשר ציינה שהרכב היה בודד בכיוון נסיעתו, כוונתה היתה שהוא היה בודד גם בנתיב וגם בשוליים.

תקינות המדידה נשענת על תיאור השוטר את תנאי השטח בו נמדד רכבו של הנאשם. משלא ציינה השוטר כאמור שבמרחק 50 מטר מצידיו לא נע כלי רכב, נפל בכך פגם המטיל ספק בדיוק המדידה. שכן נוצרה אי וודאות מוחלטת שרכבו של הנאשם היה בודד לאורך 50 מטר הנדרשים מהשוליים.

ההסבר של השוטר לגבי כוונותיה אינו מקובל עלי. על השוטר היה לציין במפורש שלא היו רכבים במרחק של 50 מטרים מהשוליים, ולא ליתן פרשנויות לכוונותיה ביחס לאותה דרישה. לא צוין בדו"ח ולא בזיכרון הדברים את מצב התנועה כנדרש. לא זו אף זו, השוטר לא ציינה את צליל ה"דופלר" וכלל לא ידעה בחקירתה בפניי את משמעותו.

19. תיאור מצב צלילי ה"דופלר" שנשמעו על ידי השוטר היה בו בכדי להבטיח שלא התרחש מצב בו רכב אחר נמדד. שכן באם השוטר היתה מציינת כי נשמע צליל "דופלר" יחיד אזי היה ניתן לקבוע כי המכשיר חש כלי רכב אחד בלבד. שכן בתנאי כביש הכוללים יותר מרכב אחד, ישמע צליל "דופלר" נוסף ובמצב כזה המדידה לא תהיה תקינה. אולם, כאמור, בנסיבות אלה, לא ברור האם נשמע צליל "דופלר" יחיד או יותר מכך שכן המפעילה לא ציינה אם נשמע צליל וכלל לא ידעה בחקירתה בפניי את משמעותו.

20. המדובר הוא בכביש בעל 2 נתיבי נסיעה כאשר רכב הנאשם נסע בנתיב השמאלי. העבירה בוצעה בשעה 06:27, בכביש מספר 1 לכיוון שער הגיא. הנאשם העיד כי באותה שעה נסעו בכביש רכבים נוספים. עדותו זו מקובלת עלי. מדובר בכביש ראשי, עורק מרכזי בשעה שאמורה להיות בו תנועה ערה ולכן תמוהה בעיניי עדותה של השוטר לפיה אף רכב לא חלף אותה עד שהנאשם עצר (עמ' 4, ש' 18).

21. בנסיבות העניין, מצאתי כי גם אמינות המדידה מוטלת בספק, ספק שמן הראוי כי הנאשם ייחנה ממנו.

לסיכום

22. **בנסיבות אלה, אני מורה על זיכוי של הנאשם מחמת הספק.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תשע"ד, 08/01/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט